

2006. NYÁR

KELENFÖLDI EVANGÉLIKUS HÍRLEVÉL

X. évf. 2. szám

„JOBBI NEKTEK, HA ÉN ELMEGYEK; MERT HA NEM MEGYEK EL,
A PÁRTFOGÓ NEM JÖN EL HOZZÁTOK, HA PEDIG ELMEGYEK,
ELKÜLDÖM ÖT HOZZÁTOK.”

(Jn 16,7)

Jézus búcsúzik a tanítványoktól. Ő egészen bizonyosan tudja, hogy miért jött testben e világra és mit kell még megtennie. Tanította, gyógyította az embereket, nyilvánvalóvá tette az Atya mérhetetlen emberszeretetét. De hogy ez egészen bizonyossá váljék, tovább kell lépnie a kereszt útján.

A tanítványok szomorkodnak. Nagyon emberi módon. Kétségbeesetten és értetlenül. Talán az a kérdés is megfogalmazódott bennük, hogy vajon miért lenne nekik jobb, ha Mesterük elmegy, és helyét átadja a Pártfogónak? Vajon nem lenne jobb, ha Jézus inkább velük maradna? Hiszen őt már valamennyire megismerték. Igaz, sokszor okozott meglepetéseket, néha kiszámíthatatlan dolgokat mondott, de mégiscsak megismerték őt a három év alatt. És egyébként is: kicsoda-micsoda az a Pártfogó? Mit lehet róla tudni?

Jézus nem hagyta tanítványait bizonytalanságban. Mindent elmondott a

Pártfogóról, amit csak ő tud véghezvinni az emberben. Hiszen hitünk szerint Isten Szentlelke képes egyedül felnyitni a szemünket, megmozgatni a lelkiismeretünket, hogy igazán rádöbbenjünk elesett voltunkra. Szorongani és büntudatot érezni tudunk magunktól is. De Isten előtti elesett voltunkra csak a Lélek képes rávezetni bennünket.

Búcsúbeszédében Jézus még azt is elmondta a Pártfogóról, hogy ő az, aki egyedül képes elvezetni bennünket arra, *hogy a bűn alatt tényleg azt értsük, ami bűn*. Hogy nem bűneink vagy hibáink, vétkeink vannak, hiszen azok csak következményei Isten-nélküliségünknek. Alapvetően célt tévesztett az életünk, ha Isten nélkül maradunk. *Hogy a valóság alatt tényleg azt értsük, ami a valóság*. Jézus valóban az, akinek mondta magát. Milyen szépen fogalmazta meg ezt a százados a kereszt tövében: „Bizony, Isten Fia volt!” *Hogy az ítélet alatt tényleg azt értsük, ami az ítélet*. E világ feje-

delme megítéltetett. Ez nem kevesebbet jelent, minthogy a Szentlélek lesz az, aki majd segít bennünket, hogy különbséget tegyünk jó és rossz között. A között, ami Istennek tetsző, ami egyben a mi javunkat is szolgálja, és ami már megítéltetett.

Mi lett volna jobb? Míg Jézus testben volt a tanítványaival, helyhez, térhez és

időhöz volt kötve. A Vigasztaló viszont mindig és mindenütt jelen lehet, és így válhat valóra az evangéliumi ígélet: „Íme, én veletek vagyok minden napon a világ végezetéig.” Kívánom mindnyájunknak pünkösdi ünnepén, a Lélek vigasztaló és az Atya szeretetét sugárzó jelenlétét. *Veni creator Spiritus!*

Joób Máté

RÉSZLET A 2006. MÁJUS 2-ÁN TARTOTT KÉPVISELŐ-TESTÜLETI ÜLÉSRE KÉSZÜLT LELKÉSZI JELENTÉSBŐL

A Hírlevél rendszeresen hírt ad a gyülekezeti életünkben történő személyi és egyéb változásokról. Éppen ezért most csak az igazgató-lelkészi jelentés bevezetőjét adjuk közre.

Ritkán szoktam szakmai folyóiratok főszerkesztői bevezetőit elolvasni. Általában a tartalomjegyzékből csemegezgetek, és várom azt a pillanatot, amikor nyugodtan leülve elolvashatok egy-egy kiszemelt tanulmányt. Nemrég eltértem ettől a gyakorlattól, amikor erőt vettem magamon, és az *Embértárs* című folyóirat bevezető sorain átrágtam magam. Egyáltalán nem bántam meg, mert nagyon izgalmas gondolatokra leltem. Szigeti László főszerkesztő többek között Gyökössy Endre református lelkész-lelkigondozó megszívlelendő, tömör diagnózisát ismertette: „Közöségből közönség lettünk.” Bandi bácsi a templomokban összegyülekező hívekről beszélt, hozzátéve még a következőket: „A templomban olykor még el is bóbiskolunk, nemegyszer vadidegeunktől körülvéve, mint egy számunkra érdektelen színházi előadáson, amelyre érdemtelenül bár, de tiszteletjegyet kaptunk.” Elgondolkodtató... Ha szem

előtt tartjuk gyülekezeti alkalmainkat, templomi istentiszteleteinket, e megálapítás – legalábbis ránk nézve – talán túlzottnak tűnhet. De éppen az évtizedek alatt kialakult, minden egyes nemzedék által elmélyített közösségi-családi gyülekezeti attitűdünk kötelez bennünket arra, hogy komolyan vegyük a fenti gondolatokat, és kritikusan szemléljük gyülekezeti életünket. Éppen ezért hadd tegyek fel néhány kérdést a fenti gondolatokkal kapcsolatban: (1) *A liturgiát érintő polémikában nem kellene-e nagyobb szerepet kapnia a közösségi dimenzióknak mint kritériumnak?* Jómagam például tudatosan törekszem arra, hogy az általános könyörgő imádságba bevonjam a gyülekezeti tagokat. A családi istentiszteleten azzal, hogy a családok maguk írják az imádságokat, a hagyományos istentiszteleteken pedig azzal, hogy a gyülekezeti tagok megerősítő formában (Urunk, hallgass meg minket!) verbálisan is részt vesznek az imádságban. Az utóbbi évben a presbiteri üléseken már többször szóba került az új istentiszteleti rendtartás. Hamarosan az egész gyülekezet elé

szeretnénk vinni a liturgia ügyét. Jó lenne, ha a fent említett szempont is kellő teret és súlyt kaphatna a közös gondolkodásban. (2) *Könnyű vagy nehéz integrálódni gyülekezetünkbe? Vannak-e olyan új gyülekezeti tagjaink, akik csak a közönség szerepét tudják betölteni?* Egy nagyon összetartó közösségnek megvan az az előnye, hogy a tagok fél szavakból megértik egymást. Én a gyülekezetünket ilyen jellegű közösségnek ismerem. Persze ezzel együtt jár az a veszély is, hogy ezekkel a fél szavakkal könnyen ki is lehet rekeszteni másokat. A kérdésre persze egyáltalán nem egyszerű válaszolni, hiszen a gyülekezethez való tartozást számtalan formában meg lehet élni. És ezt tiszteletben is kell tartani. A változtatás lehetőségét azonban – bármilyen irányban, kívülről befelé vagy belülről kifelé – biztosítanunk kell. A harmadik kérdés inkább egy olyan gondolat lenne, amelyet mindannyiunk szívére szeretnék helyezni: annyit kapunk vissza egy közösségből, amennyit beadtunk. Ezt a gondolatot lehet jól, és lehet rosszul is értelmezni. Én arra szeretném helyezni a hangsúlyt, hogy gyülekezetünkhöz való emocionális kötődésünk nagyban függ attól, hogy imádságainkban és gondolatainkban mennyit foglalkozunk a közösségünkkel. Megváltozott élethelyzetünkből adódó érzékenységünket vajon mennyire tudjuk gyülekezetünk javára fordítani. És ezt mind próbáljuk megtenni annak érdekében, hogy a Szentlélek minél jobban utat tudjon találni hozzánk az egyetemes evangélium üzenetével. Isten áldja meg ebbéli törekvéseinket!

Néhány gondolat az országgyűlési

választásokról. Az egész társadalmunkat érintő témát egészen biztosan nem lehet bagatellizálni. Személyes érdeklődésem és keresztyény felelősségem is arra sarkallt, hogy a választási időszakban még nagyobb figyelmet szenteljek a belpolitikai történéseknek. Nem tagadom ugyanakkor, hogy éppen az ideai választások alkalmával szembesültem azzal, hogy a középszintűnél talán egy kicsit jobb ismereteim sem voltak elegendők ahhoz, hogy a politikai játszmák és csatározások legalább főbb vonulatait átlássam. Talán e csalódásom miatt is volt „élesebb” hallásom arra, hogy egy olyan gondolatot meghalljak, amelyet azóta is nagyon fontosnak tartok. Nemes Ödön jezsuita szerzetestől hallottam, hogy egy-egy megváltozott helyzethez, amely a kelleténél több kérdést tartalmaz, keresztyényként a következő módon lehet viszonyulnunk: *Keressük meg, hogy mi az értéke és értelme az új helyzetnek.* Mit is jelent ez az egyház, a gyülekezet összefüggésében? A következő kérdést fogalmazhatjuk meg: *Milyen értéke lehet annak, hogy az elkövetkezendő időszakban is jobban egymásra és magunkra leszünk utalva?* Ami még az előző kérdésből következik: *Melyek azok az értékek, amelyeket a korábbiakhoz képest még inkább hangsúlyoznunk kell, számítva arra, hogy ezeket a régi-új kormányzás hanyagolni fogja, vagy amelyre egyáltalán nincs érzéke?* Serkentsük egymást arra, hogy egyen-egyenként és gyülekezeti közösségként is nyitottak és éberek tudjunk maradni! Legyünk tanúságtevők, őrállók, Isten képmásai ebben a világban! Ehhez kérjük a Szentlélek erejét!

Joób Máté

EGY „BEOSZTOTT” LELKÉSZ BESZÁMOLÓJA ÉS ÉSZREVÉTELEI

Beszámolómat egy kedves igével szeretném kezdeni: „Egymás terhét hordozzátok: így teljesítitek a Krisztus törvényét” (Gal 6,2). A közös munka olyan, mint a jó házasság. Ha nincs egyetértés és békesség, akkor a munkánk sem lesz gyümölcsöző. Éppen ezért, mint ahogyan a jó házasságban is, alkalmazkodom lelkésztestvéreimhez. Mint gyülekezeti beosztott lelkésznek istentiszteletek tartása, egyéb alkalmakon való részvétel (bibliaórák tartása, házaspáros kör, énekkaron való részvétel, kórházi istentiszteletek, beteglátogatás, Újbuda TV stb.) és kazuális szolgálatok ellátása (jegyesoktatás, felnőtt kereszttelőre való felkészítés, temetés, lelki gondozás) tartoznak a feladataim közé. Ezek mellett, ahogyan eddig is, hittanórákat tartok: a gyülekezetben, két iskolában és egy önkormányzati óvodában. Az idei tanévben a Bárdos Lajos Általános Iskola és Gimnáziumban is indítottunk egy hittancsoportot. A kilenc gyermekből álló csoport vegyes korosztályú, és vannak közöttük református, illetve megkeresztetlen gyermekek. Érdekes látni, hogyan ütköznek a különböző vélemények: az olyan gyerekéké, akik vallásos háttérrel rendelkeznek, és azoké, akiknek alapvetően más az élethez való hozzáállásuk.

Az óvodai hittanról is érdemes néhány szót szólni. Mintegy 64 gyermekkel foglalkozom, ami nagyon nagy kihívás, főleg a hangszálimnak. A gyermekeket az óvodavezető (Nagy Irén) segítségével öt csoportra osztottuk. Igyekeztünk úgy megosztani a csapatot, hogy egy kisebb csoport mellé raktunk egy nagy

vagy közepes csoportot (szófogadóbbak mellé aktív, hangoskodó gyerekeket), és így elértük azt, hogy a hittanóra 5 X 25 perc legyen. Körülbelül ez az időtartam, amely alatt a csoport figyelni tud, és úgymond nem válik kaotikussá a hangulat. Január közepétől egy fiatal tanítónő (Nagy Zsófia) is bekapcsolódott ebbe a munkába, sokkal könnyebbé téve ezzel mind a készülést (nem egyedül kell pl. 64 báránykát hajtogatni), mind a foglalkozások lebonyolítását. Ezeknek a hittanóráknak a célja hosszútávon mindenképpen az lenne, hogy a szülőket és gyermekeket meghívjuk gyülekezetünkbe.

Új kezdeményezés a gyülekezetben a kézimunka kör. A Lepramisszió munkájában hosszú évek óta segédkezik a gyülekezet nyugdíjas köre, ám új kézimunkák előállításával – ilyen formában – első ízben próbálkozunk. Ajándéktárgyak készítése mellett (pl. gyülekezetünknek énekeskönyvborító, a székesfehérvári nyugdíjas klubnak, finn testvérgyülekezetnek, egymásnak) terveztük, hogy a gyülekezetben meglévő, de az idők folyamán elhasználódott textíliákat, idővel – ahogyan a pénztárcaánk engedi – lecseréljük. Ezt azonban úgy szeretnénk megvalósítani, hogy a gyülekezet kasszájából ne kelljen erre pénzt költeni. Így született az ötlet, hogy nagy ünnepek előtt vásárokat tartanánk, melyeken a kézimunka kör tagjai által felajánlott munkákat kínáljuk megvételre. Tehát ha valaki vásárol ezekből a kézimunkákból, azzal (is) gyülekezetünket segíti. Tudni kell azonban azt, hogy a testvérek, akik eb-

ben a körben „alkotnak”, mindezt „ingyen és bérmentve”, szeretetből teszik, és ezért köszönet minden egyes öltésért.

A nyugdíjas bibliakörösökkel szívesen kirándulunk, voltunk Székesfehérváron és nemsokára ők fognak meglátogatni bennünket.

A nagyünnepi istentiszteletekkel párhuzamosan gyermek-istentiszteletet is tartunk, ez is feladataim közé tartozik. Valamint az egyéb gyermekalkalmak szervezése, lebonyolítása (az eddig jól bevált adventi délutánok mellett immár két éve tartunk farsangi összejövetelt és húsvéti kézműves délutánt is). Itt szeretném megköszönni mindazok munkáját, akik ebbe a szolgálatba bekapcsolódnak. A hittanos gyermekek mindig nagy szeretettel készülnek a karácsony szentestei kis előadásra is, amelynek mindenképpen az az elsődleges célja, hogy a gyülekezet figyelemmel tudja kísérni a következő generáció felnövekvését. Azért tartom fontosnak ezt megemlíteni, mert volt olyan gyermek, olyan család, akik ezután kapcsolódtak be a gyülekezet életébe.

A kelenföldi gyülekezet nagyszerű gyülekezet, és nagyon jó azt látni és érezni, hogy a testvéreknek szívügye a

Séta Kötcsén

közös munka, a közösen való gondolkodás, a jövőért érzett felelősség. Szeretném tehát arra biztatni a különböző csoportokat, különböző korosztályúakat, hogy hordozzuk el továbbra is egymást szeretetben, megértésben és békeességben, hiszen csak így tudjuk betölteni Istentől való küldetésünket.

Blázy Árpádné

ÖSSZEFOGLALÓ A GYÜLEKEZETI VÁLASZTÁSOKRÓL

A Magyarországi Evangélikus Egyház országos tisztújítása keretében gyülekezetünk választó közgyűlést tartott 2006. március 12-én, vasárnap a 11 órás istentisztelet után a templomban.

Elsőként gyülekezeti felügyelőt választottunk. Új felügyelőnk *dr. Ittész András*, 42 éves matematikus.

Ezután presbitériumunk tagjaira szavaztunk. Új presbitériumunk a lelkészeken kívül 23 tagból áll. Két tiszteletbeli presbitert is választottunk. Öt pót-presbiterünk akkor válik a presbitérium tagjává, ha valaki időközben lemond, vagy más okból kimarad. Gyülekezetünk tisztségviselőit is titkos sza-

vazással erősítettük meg tiszttségükben, illetve új tiszttségviselőket is választottunk. Az új tiszttségviselők: *dr. Kotsis Domokos* (másodfelügyelő), *Mády Rezsőné* (gondnok), *Szepesfalvy Ákos* (műszaki gondnok), *dr. Galli István* (jogtanácsos), *Abaffy Zoltán* (ifjúsági munkatárs), *Missura Tiborné* (diakóniai munkatárs). Új presbiterek: *Harmati Béla László* és *Pröhle Gergely*.

Megválasztottuk a képviselő-testület, a jelölőbizottság és a számvevőszék tagjait is. A közgyűlés átruházta a képviselő-testületre azon jogköreit, amelyek esetében törvényeink ezt lehetővé teszik.

Végül közegyházi tiszttségviselőkre voksoltunk. A legtöbb szavazatot kapott jelöltekre adta gyülekezetünk szavazatait az országos választáson. Országos felügyelőként *Pröhle Gergelyre*, budai esperesként *Bence Imrére*, egyházmegyei felügyelőként *dr. Fabiny Tiborra* szavazott a kelenföldi gyülekezet.

Az új képviselő-testület első ülésén, május 2-án választotta meg a gyülekezet küldötteit az egyházmegyei közgyűlésbe. A két küldött *dr. Győri József* és *Schermann Ákos* lett, a póttagok pedig *Benkő Tibor* és *Szepesfalvy Ákos*.

A presbitérium tagjai:

Szavazati jogú tagok: *Abaffy Zoltán* ifjúsági munkatárs, *Bence Gábor* kántor, *Blázy Árpád* gyülekezeti lelkész, *Gadóné Kézdy Edit* jegyző, *Galli István dr.* jogtanácsos, *Győri József dr.*, *Harmati Béla László*, *Ihrig Dénes*, *Inotainé Sólyom Éva* jegyző, *Ittész András dr.* felügyelő, *Joób Máté* igazgató lelkész, *Korsós Andrea*, *Kotsis Domokos dr.* másodfelügyelő, *Lányi György dr.*, *Mády Rezsőné* gondnok, *Metzlerné Bíró Mária* számvizsgáló biz. elnöke, *Missura Tiborné* diakóniai mun-

katárs, *Pröhle Gergely*, *Pusztay Leventéné dr.* pénztáros, *Sass János* másodfelügyelő, *Sass Loránt*, *Schulek Mátyás*, *Simonné Bencskó Katalin*, *Szepesfalvy Ákos* műszaki gondnok, *Véghné Pozsgai Olga*.

Tanácskozási jogú tagok: *Blázy Árpád-né* beosztott lelkész, *Csernovits Gáborné*, *Sulyok Imre*.

A képviselő-testület további tagjai:

Bakula Katalin, *Basa István*, *Bence Judit*, *Benkő Tibor*, *Bereznai Benjamin dr.*, *Brolly Áron dr.*, *Clement Andor*, *Csorba Gábor*, *Erdődy Tiborné dr.*, *Fehér Ernőné*, *Formanekné Missura Mária*, *Galánffy János*, *Győriné Drenyovszky Irén dr.*, *Harmati Béláné*, *Inotai Zoltán*, *Ittész Szilvia*, *Korompai Géza*, *Kurutz Károly dr.*, *Lányiné dr. Schulek Sarolta*, *Lipták Ágnes*, *Mády Erzsébet*, *Martos Pálné*, *Mike Ferencné*, *Miklóssy László*, *Mocskónyi Miklós dr.*, *Mohácsi Lajosné*, *Nagy Irén*, *Nemes Zsuzsa*, *Némethy Zoltánné*, *Olescherné Nyerges Ildikó*, *Páhánné Kovács Zita*, *Pál Károlyné Erdődy Katalin*, *Péterfia Miklós*, *Pröhle Henrik*, *Pröhle Péter dr.*, *Pusztai Péter dr.*, *Pusztay Gábor*, *Pusztay Levente dr.*, *Ráth Szabolcsné dr.*, *Rédei Éva*, *Réthelyi Orsi*, *Ruttkay Miklián Erzsébet*, *Schermann Ákos*, *Schermann Sándor*, *Schwahofer László*, *Solymosi János Pál dr.*, *Solymosi Rudolf*, *Sütő-Nagy Zsoltné*, *Szilágyiné Missura Johanna*, *Szontagh Tamásné*, *Tóth Géza*, *Tóthné Gaál Zsuzsa*, *Tróznay Tibor dr.*, *Veperdi Ernőné*, *Wenczel Gottfried*, *Zacher Edina*, *Zalán Frigyes*, *Zomboryné Bazsó Rozália*

Jelölőbizottság: Igazgató lelkész (jelenleg *Joób Máté*), *Gadóné Kézdy Edit*, *Ittész András dr.*, *Simonné Bencskó Katalin*, *Véghné Pozsgai Olga*

Számvevőszéki tagok: *Fehér Ernőné*, *Korsós Andrea*, *Lányi György dr.*, *Simonné Bencskó Katalin*, *Solymosi János Pál dr.*

Összeállította: Gadóné Kézdy Edit

GYÜLEKEZETÜNK KÖLTSÉGVETÉSE ÉS ZÁRSZÁMADÁSA

(1000 forintra kerekítve)

	2005 zárszámadás	2006 költségvetés
BEVÉTELEK		
Gyülekezeti tagoktól	9 192 000	10 000 000
Gazdálkodásból <i>(lakbérek, kolumbárium stb.)</i>	6 368 000	5 710 000
Központi támogatás <i>(hitoktatás, felújítások)</i>	1 083 000	800 000
Külső támogatás <i>(önkormányzi pályázatok, alapítvány stb.)</i>	5 339 000	4 275 000
Átfutó és továbbítandó tételek <i>(kötelező offertóriumok, járulékok, iratterjesztés stb.)</i>	1 946 000	1 795 000
Összesen	23 928 000	22 580 000
Kerekítések nélkül:	23 927 152	
 KIADÁSOK		
Illetmények <i>(lelkészek szolgálati és hitoktatási díja)</i>	6 254 000	6 000 000
Illetmények <i>(egyéb alkalmazottak)</i>	3 525 000	3 600 000
Törvényes terhek	1 626 000	1 548 000
Dologi kiadások <i>(fűtés, világítás, posta, telefon, útiköltség stb.)</i>	3 532 000	3 417 000
Más egyházi szervnek <i>(országos és egyházmegyei járulék, iskolafenntartás stb.)</i>	467 000	414 000
Továbbítandók <i>(kötelező offertórium, iratterjesztés stb.)</i>	1 187 000	915 000
Javítás, karbantartás	3 794 000	2 600 000
Segélyek, szeretetszolgálat	387 000	440 000
Belmissziói kiadások, hírlevél	721 000	600 000
Táborok	860 000	800 000
Egyéb <i>(családsegítő, felszerelés, testvérgyülekezet, énekkar stb.)</i>	2 070 000	2 246 000
Összesen	24 423 000	22 580 000
Kerekítések nélkül:	24 423 756	

PÉNZESZKÖZÖK

2004. december 31-én: 2 618 251 Ft, 2005. december 31-én: 2 125 567 Ft

—◆—

Június közepén elkezdjük az alagsori helyiségek felújítását. A várható költségek 800.000 forintot tesznek ki. Kérjük a testvéreket, hogy céladományaikkal külön is támogassák a munkálatokat.

*A sepsiszentgyörgyi testvérgyülekezet
lelkésze, Zelenák József püspökhelyettes
vendégszolgálata*

Lánc-lánc eszterlánc...

*Előadónk az áprilisi szeretetvendégségen:
dr. Korányi András, Kutyej Pál,
Harmati Béla László*

Jézus fogadása...

A klubhelyiség felújítása

BÖJTI SOROZAT ÉS A NAGYHÉT ESTÉI

Örömmel számolunk be arról, hogy régi tradíciót föllevenítve ismét volt lehetőség a böjti időszakban a hetenkénti elcsendesedésre: csütörtökönként böjti estet tartottunk a Tanácsteremben.

Városi kultúránk rohanó hétköznapjaiban alig valami emlékeztet a nagyhét közeledtére, semmi nem buzdít már az elcsendesedésre, a megváltás kínjának és örömének újragondolására. A vasárnapok a böjti időben is a feltámadásra emlékeztető ünnepnapok, a böjti idő negyven napjába így nem is számítanak bele. Ha evangélikusságunk elszokik a hétközi böjti estek gyakorlatától, akkor – mondhatjuk – teljesen lemond a böjt közösségi megéléséről.

Idei sorozatunk minden alkalommal elgondolkodtató tanítással, közös töprengéssel kezdődött Joób Máté lelkész vezetésével: Melyek az evangélikus kegyesség (lelki élet, spiritualitás) sajátosságai? Vajon milyen tevékenységek, gondolatok segítségével tartható elevenen kapcsolatunk Istennel az emberi oldalról tekintve?

Az evangélikus kegyesség sajátosságát talán egy bibliai igével lehet a legjobban szemléltetni: „*Neki növekednie kell, nekem pedig kisebbé lennem.*” (Jn 3,30) Ennek a változásnak a lehetősége abban van, hogy elmélyedünk a következőkben: a keresztség ajándékában megmutatókozó isteni kegyelem; a bűnvallás és a bűnbocsánat lehetősége (gyónás); gazdag énekincsünk; ádventi várakozás; lelkesedés a hétköznapi dolgok iránt; az úrvacsora ajándéka.

Rövid áhítat követte a bevezetést. Azonos liturgiai vázú elcsendesedése-

ink minden alkalommal más-más zenei stílus énekeivel valósultak meg. Öröm volt átélni, hogy stílusosan milyen gazdag zenei anyag áll rendelkezésünkre. A magyar nyelvű gregorián ének, a korálok, a genfi zsoltárok, az ébredéskor zenéje és a taizéi mozgalom dallamai mind-mind beleillenek evangélikus kegyességünkbe. A böjti estek zenei megvalósításában a gyülekezet énekkarának tagjai segítettek.

Hasonlóképpen fontosnak tartottuk a húsvétot megelőző nagyhét megünneplését. A sorozat virágvasárnap kezdődött, a délelőtti istentiszteleten a gyermekek bevonulásával és a Hozsianna-énekléssel. Ugyanaznap este a Kántorátus a szokottnál is gazdagabb zenei anyaggal szolgált a vesperán. Hétfőn és kedden egy-egy teológiai előadást hallhattunk: Petri Gábor „Jézus szenvedése és üdvösségünk”, Mézes Zsolt „Öszösvetségi próféciaiák” címmel tartott igehirdetést. Szerda este Leonard Lechner motetikus passióját énekelte a Kántorátus, csütörtökön énekelte liturgiával emlékeztünk meg az úrvacsora szerzésének napjáról. Nagypénteken este lelkészeink olvasták a passiótörténetet, s a gyülekezet korálversekkel elmélkedett az eseményeken. Énekkarunk az Atya fájdalmát ábrázoló Welkees motettát énekelte, a gyülekezeti zenekar pedig J. Haydn „*Krisztus hét szava a keresztfán*” c. művéből adott elő két megrázó erejű tételt. Nagyszombat estéjén is a szenvedéstörténet állt a középpontban: ifjúságunk színjátszóköre jelenítette meg a passiót, szinte kéznyújtásnyi közelségbe hozva a kétezeréves történetet. (bg)

BESZÁMOLÓK A GYÜLEKEZETI HÉTVEGÉRŐL BALATONSZÁRSZÓ, ÁPRILIS 21–23.

A gyülekezet mint egy család

Ragyogó napsütés, április végi kellemes idő és egy szépen felújított üdülő várta gyülekezetünk tagjait ezen a hétvégén Szárszón. Ahogy érkeztünk, örömmel üdvözölhettük az ismerősöket már az udvaron és a kertben. A háttérből vidám gyerekhangok hallatszottak, a korábban érkezők már megtalálták a hintákat, homokozót, mászókat, csónakot. Vagy éppen felfedezőútra indultak, hogy megismerjék a nagy épület minden zegét-zugát. A felnőttek inkább a víz partjára igyekeztek, hogy a Balaton szépségében gyönyörködjenek, és óvják gyermekeiket, unokáikat a víz-

A kötcsei szószék-oltár

be pottyanástól. Ez a gyülekezés már jó ismerkedési alkalom volt azok számára, akik még nem találkoztak egymással közelebbről. Többen izgalommal várták a naplementét, hogy fényképen megörökíthessék a „híres” aranyhidat.

A másnapi kötetlen program a szomszédos Kötcsére kirándulás volt, ahová a többség autóval, néhányan kerékpárral érkeztek. Ott a templom megtekintése után nagy sétát tettünk, melyen kicsik, nagyok egyaránt részt vettek. Szemet gyönyörködtető volt a dimbesdombos táj a sok virágzó fával, bokorral. Egy ottani presbiter pincéjénél bor-kóstolóban is volt részünk, a gyerekek ezalatt a kertben különleges körhintán hintázhattak, kosarakban ülve. De este következett a nap csúcspontja, a merészek megmártózása a Balaton 15 fokok vizében. Az első bátor fürdőzőt újabak követték, kedvet kapott néhány gyerek is, akinek nem volt fürdőruhája, az ruhástól mártózott meg az éppen távollévő szülője „öröme”... Eddigre a parton szurkolók izgalma már a tetőfokára hágott!

A komoly programok is közösségépítőek voltak, különösen az éjszakába nyúló beszélgetések: emlékek felidézése a múltból, a jelen problémái és a jövőre vonatkozó tervek egyaránt szóba jöttek, mint egy nagy családban...

Meg kell említenem még a vasárnapi istentiszteletet kinn a szabadban, a víz partján, ahol a háttér, az „oltárkép” maga a Balaton s a túloldali hegyek. Úrvasoránál körben áll a nagy család, a kicsik áldást kapnak. A szomszédok áhí-

tattal nézik, mi történik itt, és – szinte látom – szívükben ők is ilyen közösségre vágyódnak. Mi ezt megélhettük – hála érte Istennek!

Missura Tiborné

Ez történt Szárszón

Gyakran halljuk, hogy a gyülekezet olyan, mint egy nagy család. A hasonlat lényege, hogy az összetartozást a vérségi kötelék erejével nyomatékosítsa. Az Evangélikus Egyházban egyébként valóban gyakori a sógorkomaság, ugyanakkor mindnyájan tapasztaltuk már, hogy még a rokon kapcsolat sem garancia arra, hogy megértsük egymást, hogy egyáltalán képesek legyünk megismerni, elfogadni egymás gondolatait. Hiányzik az alkalom, az erő, a készítés, a közös élmények. A kelenföldi találkozások is gyakran hektikusak; a vasárnapi, hétközi alkalmak választás elé állítják az embert: a gyerekek dolgai, a családi kirándulás, a hivatalos elfoglaltságok, vagy egyszerűen a fáradtság, lustaság megnehezítik a gyülekezet valódi közösségé alakulását. A választás kényszerétől szabadított meg a közös szárszói hétvége: úgy voltunk együtt, hogy a családi élet része volt a gyülekezeti együttlétnek. Előrebocsátom: Jóób Máté ötletét jó volna évente akár többször is megvalósítani.

Én nem tudok tárgyilagosan írni Szárszóról, mert életem első hét nyarat ott töltöttem. Nagy élmény volt belépni az immáron felújított épületnek abba a szobájába, ahonnan gyerekefjével néztem ki a vízre. Mivel szüleim is velünk voltunk, többszörös erővel kerített hatalmába a „szárszói érzés”: egyszerre

vagyok Isten gyermeke, apám, anyám fia, és gyerekeim apja, és persze a feleségem férje. S mindez a gyülekezeti közösségben, együtt azokkal, akikhez a közös nyaralások, konfirmációs alkalmak, ifjúsági órák emléke fűz. Ám még mielőtt nagyon érzélgősek lennénk, szögezzük le: kedvesek a vendéglátók, remek a konyha, jó borok vannak, és az egész épületegyüttes fel van szerelve mindavval, ami az aktív pihenéshez kell. Az időjárás is kegyes volt hozzánk, a programok pedig kiválóan igazolták vissza a gyülekezet lelkiségét, intellektuális igényeit, önreflexiós szükségleteit. Szabó Lajos diaképes előadása méltó kezdete volt együttlétünknek. Milyen arccal néz ránk Krisztus? – hangzott a kérdés, melynek hallatán természetesen sokunkban felidéződött a kelenföldi oltárkép. A diaképeken látott, különböző korokból és országokból származó Krisztus-ábrázolások ugyanakkor mind más és más jellemvonást emeltek ki a Megváltó személyiségéből, ami által tudatosulhatott, hogy Kelenföld határain túl milyen hatalmas és sokszínű közösség tagjai vagyunk. Másnap Petri Gábor teológus hallgató „A Szentírás emberképe – a teológiai antropológia alapfogalmai” címmel tartott előadást. Nem volt könnyű persze követni a rendkívül igényes, jól felépített diskurzust úgy, hogy közben fél szemmel másfél éves fiunkat fürkésztük, aki a psyche és a pneuma összefüggésére még kevéssé fogékony, ám ez utóbbi nemcsak minket, hanem az edzett gyerekmegőrzőket, az áldozatos munkát végző Bence Zsófit, Kéry Csengét és Schermann Sándort is igencsak próbára tette. A kötcsei bortúrából kimaradván

csak a társaság jó hangulatából következtethettem arra, hogy e nagy múltú gyülekezet nemcsak a festői táj, a szépen felújított templom, hanem a híveknek a szőlőművelés területén szerzett gazdag tapasztalatai miatt is érdemes a látogatásra. Az esti beszélgetés már gyülekezeti belső dolgainkról szólt. Gyerekek az istentiszteleten, a kezdési időpont ügye, liturgiai, papi viseleti dilemmák – mind-mind olyan kérdések, amelyek arról szólnak, hogy miképpen válhatunk olyan közösséggé, melynek szokásaival, rendjével egymás lelki igényeinek és ízlésének sérelme nélkül minél inkább azonosulni tudunk. Az őszinte megnyilvánulásokat, a felvetett ötleteket a gyülekezet különböző fórumain is megbeszélhetjük majd. Az esti alkalmakhoz hozzátartozott a készülő énekeskönyv új énekeinek megismerése, melyet Bence Gábor – mint mindig

– most is mesterien dirigált. Régen kezezem az alkalmat, hogy nyilvánosan is elmondjam: kántorunk harmóniai találmányossága, zenei alkalmazkodó képessége és humora istentiszteleteink, alkalmaink fontos támasztéka. Sok kis zenei élmény, ami soha nem tereli el a figyelmet az Ige üzenetéről, hanem erősíti, cizellálja azt.

A vasárnapi záró istentiszteleten ugyan le kellett mondanunk a hangszeres kántori szolgálatról, Blázy Árpád szép igehirdetése, a közös úrvacsoravétel a nyugodt, tavaszi Balatonnal a háttérben felemelő élmény volt. S ahogy első este a vetített képek hatottak ránk, olyan, sőt nagyobb erővel tudatosította bennünk a megújuló természet látványa a tamáskodás indokolatlanságát: fiatalok és öregek, kicsik és nagyok közösségében szinte kézzel foghatóvá vált a feltámadás.

Próhla Gergely

A gyülekezeti hétvége résztvevői

Fórum Szárszón

A Szárszón eltöltött gyülekezeti hétvégén nemcsak egymást tudtuk jobban megismerni, és a napsütést és balatoni levegőt jobban élvezni. Különösen a második esti fórumbeszélgetésen az egész közösséget érintő kérdések is előkerültek, és a vitát-beszélgetést alig tudtuk abbahagyni. Alábbiakban rövid összefoglalás következik azokról a témákról és felvetésekről, amiket nem lezárni kívánt a csapat, hanem ezennel továbbgondolkodásra kínál.

Első téma volt a gyerekek és családok helyzete gyülekezetünkben, illetve az istentiszteleteken. Mennyire tűrjük vagy kellene tűrnünk a gyerekek okozta zavarokat: tanácstermi ajtónyitogatást, oltártér felfedezését? Mennyire működik a tanácsterem mint megőrző? Azok a szülők, akik ott is részt szeretnének venni az istentiszteleten, nehezen tehetik, hiszen egyrészt a hangosítás rossz, másrészt a többi szülő beszélgetése zavarja őket. Felmerült egy projektor használata, amivel vizuálisan

Záróistentisztelet a Balaton partján

is „bekerülnének” a templomi események a tanácsterembe, és így könnyebb lenne odafigyelni. (Megemlékeztünk Metzler Viliről, aki videón gyakran közvetített élőben.) Ide tartozik még a családi istentiszteleteken való viselkedés is. Noha ott nagyobb „szabadságuk” van a gyerekeknek, megfogalmazódott az az igény, hogy mégis nagyobb odafigyelésre, kevesebb beszélgetésre kellene maguknak a szülőknek biztatni a gyerekeiket. Egy idősebb testvér említette, hogy jó lenne, ha a tizenegyórás istentisztelet előtt a felnőttek is csöndben várnák a kezdést, nem pedig beszélgetve. Ez lehetőséget teremt az imádságos elmélyülésre annak, aki így szeretne ráhangolódni az istentiszteletre.

Mády Rezsőnének következett az ötlete, aki az ún. Áldozati vasárnap bevezetését ajánlotta. Ez a forma néhány külföldi és hazai gyülekezetben már ismerős adakozási lehetőség. Arról van szó, hogy évente egyszer – például az októberi templomszentelési emléknapunkon – hangsúlyosan komoly összeg gyűjtését tartjuk egy olyan közösen kiválasztott célra, amiről egész évben hallunk, készülünk rá. Az összegeket borítékban, névvel vagy név nélkül juttatnánk el a templomba.

A harmadik komolyabb téma az istentisztelet kezdési időpontja volt, ami valójában visszatérés volt a hat évvel ezelőtti, Szeverényi János által kezdeményezett piliscsabai gyülekezeti hétvége témájához. A tizenegyórás kezdést sokan tartják a lehető legalkalmatlanabb kezdési időpontnak. A különböző egyéb lehetőségek előnyeit és hátrányait az alábbi táblázat foglalja össze. Ezek mind a fórumon merültek fel:

10 óra – *Előny*

– Az istentisztelet nem lógna bele az ebédidőbe.

– A háziasszonyok nem sietnének el az áldásról.

– A végén lehetne rendszeresen „Kaffe und Kuchen” együttlétet tartani, ahol végre meg lehet ismerni egymást. Ugyanis felmerült, hogy a gyülekezet tagjai nagyon felületesen ismerik egymást. Inkább egy-egy zárt csoport tart össze nagyon.

10 óra – *Nehézség*

– A havonkénti családi istentisztelet helyét „kilövi”. Erre lehetne megoldás, hogy

– A „rendes” istentisztelet havonta egyszer család- és gyerekbarát családi istentiszteletté válna ahhoz illő zenei stílussal. Ehhez azonban a nem családosok türelmére és szerető hozzáállására is szükség van.

– A családi istentisztelet vasárnap délutánra kerülne, ahol az istentisztelettől elmaradhatatlan kávézás és barátkozás az alkalom elé kerülne.

10.30 – *Előny*

– Mind a fentiek. Viszont a családi istentisztelet idejét sem kellene módosítani, bár az idő nagyon feszes lenne.

10.30 – *Nehézség*

– Ha már egyszer módosítunk egy ilyen régi szokást, akkor nem érdemesebb-e komolyan változtatni, és nem csak félórátat.

Mindent az unokáért...

11 óra – *Előny*

– Meg lehet főzni az ebédet előtte. Bár valójában ez az időpont abban a korban rögzült, amikor még más főzte meg a családnak az ebédet.

11 óra – *Nehézség*

– Nem lehet utána semmilyen „hivatalos” együttlétet tartani, mert mindenki éhes és siet haza.

– Kettévágja a napot. Sem előtte, sem utána nincs idő komolyabb programra.

A késői órákban előkerültek még az alba és a stóla használata körüli kérdések, adakozási, anyagi szokások a gyülekezetben, valamint beszámolók régi időkből. Hálát adunk a lehetőségért, hogy különböző generációkból meg tudtuk hallgatni egymást, sőt még jutottunk is valamire.

Ittész Szilvia

IMÁDSÁGOLVASÁS A CSALÁDI ISTENTISZTELETEN

Először olvastunk fel imádságot múlt vasárnap a családi istentiszteleten. Gyermkeink is izgatottan várták a nagy eseményt. Valószínűleg büszkeséggel töltötte el őket, hogy

ennyi ember Mamára és Apára fog figyelni. Sok minden történt aznap. Az istentisztelet után a gyerekek a kertben jót játszottak, majd – anyák napja lévén – meglátogattuk

a nagymamákat. Este aztán vacsoránál Attila és Levente lelkesen kijelentette, hogy nagyon jó volt ez a mai nap. Mikor megkérdeztük, hogy mi volt a legjobb dolog, szinte egyszerre mondták: „Az, hogy felolvastatok az istentiszteleten”.

Szerető mennyei Atyánk! Hallgasd meg most imánkat: hálánkat és köszöngésünket, amikor irgalmas kezedbe ajánljuk életünket, közösségeinket s az egész világot.

Köszönjük neked mindazt, amit szereteteinken, szüleinken, családunkon és barátainkon keresztül ajándékoztál nekünk. Add, hogy mindig biztos pontot és háttérrel jelentsenek életünkben!

Áldd meg otthonunk békességét, és adj örömet a szívekbe! Áldd meg a gyermekeket, és óvd életüket, hogy az ő szívből jövő örömük a miénk is lehessen!

Kérünk, Urunk, hogy áldd meg az édesanyákat, akik szeretetükkel óvják és összetartják a családot. Ma, anyák

napján, különösen nagy szeretettel gondolunk rájuk.

Imádkozunk azokért, akik testi-lelki kínokkal küzdenek. Vedd körül őket szeretetteddel, adj melléjük társakat, és szólaltasd meg közöttük az evangélium vigasztaló, újjáteremtő jó hírét!

Hálát adunk neked saját gyülekezeteinkért, ahol a veled való közösség és a szolgálat ajándékát kapjuk. Adj benned bízó és egymásért munkálkodó életet híveidnek! Építsd egyházadat Szentlelked ereje által!

Könyörgünk az ige hirdetőiért. Add, hogy Szentlelked erejével szóljanak, hogy szavuk által épüljön egyházad, gyülekezeted! Add, hogy evangéliumod megújítsa életünket!

Könyörgünk Urunk, hogy az úrvacsora vétele gyülekezetünket a szeretet családjává egyesítse.

Jézus Krisztusért kérünk: Urunk, hallgass meg minket!

Szécsy Tamás és Kurdi Csilla

IMAMOGZALOM EVANGÉLIKUS GYÜLEKEZETEINKÉRT

– a Lutheránus Megújulás szervezésében –

A közelmúltban olvashattuk az Evangélikus Élet egyik számában azt a rövid hírt, hogy május 10-én Kelenföldért imádkozik a Lutheránus Megújulás által szervezett imamozgalmom. Az alábbiakban a mozgalom egyik kezdeményezőjétől tudhatunk meg bővebbet.

...Már 2005 nyaratól foglalkoztatott a gondolat, hogy imamozgalmat indítsunk az LM (Lutheránus Megújulás) kezdeményezésére, azaz legyünk azok, akik odafutunk Jézushoz, bevalljuk, hogy mi is hitetlen nemzedéke va-

gyunk egyházunknak, s kérjük a hit ajándékát.

Amikor a fenti szándékkal megkerestünk különféle, egyházunkban működő csoportokat, örömmre sokan biztatnak, és kifejezésre juttatták, hogy fontosnak tartják az egyéves imamozgalmat. ...Arra hívjuk fel együtt Evangélikus Egyházunk népét, hogy böjt első vasárnapjától kezdjünk el együtt imádkozni. Minden nap más-más gyülekezetért imádkozunk, így hetenként hét

gyülekezetért. Ennek még szimbolikus jelentősége is van – a Jelenések könyvében lévő 7 gyülekezetnek, azaz az egyház teljességének szóló üzenetre gondolva. Így hozzávetőlegesen egy év alatt lehetőségünk lesz minden magyarországi evangélikus gyülekezetre gondolni. Terveink szerint az Evangélikus Élet apróhirdetési között jelentetjük meg hétről-hétre a gyülekezetek neveit, mindenképpen rákerül a Fraternet internetes listára, segítségül hívjuk még a Dunántúli Harangszót és a Híd magazint.

...Az imádság lényege szinkronba, összhangba kerülni Istennel. Amikor Isten válasza imánkra IGEN, akkor az Ő akarata szerint tudunk kérni, hálát adni, közbenjárni, bűnt vallani. Ha válasza NEM, akkor bizonyára más az Ő terve, sőt sejtethetjük, jobbat tud annál, mint amit mi elgondoltunk. Viszont biztosra mehetünk: ha imádkozunk, Isten meghallgat és válaszol. Szeretnénk, ha az imamozgalom a hittestvérek között is interaktív lenne. Azaz a Fraternet levelezőlistán kérjük a gyülekezeteket, azok tagjait, hogy osszák meg imakéréseiket, milyen szolgáltatásokat, kezdeményezéseket vigyünk együtt Isten elé. A másik lehetőség pedig, hogy

megosszuk egymással imameghallgató-sainkat: mi történt gyülekezetünkben, miért adhatunk hálát, hogy változtatott meg minket Urunk válasza által. Ezeknek az eseményeknek a megosztása ösztönzőleg fog hatni a folytatásra!

Mit várok az imamozgalomtól? Mindent. Ószövetségi történelmi helyzetekben gyakran elég volt egy ember hittel való imádsága. S ők ugyanolyan emberek voltak, mint mi, ahogy Jakab mondja Illésről. Mi pedig már többet tudunk, mint Illés! Jézus börtönbe kerülő szenvedése, megváltó halála által megnyitotta előttünk a mennyek országát. Felhatalmazott, hogy az Ő nevében szóljunk Atyánkhoz. S tudom, nemcsak ketten-hárman leszünk, akik láncban leszünk az Istennel való kommunikáció által! De a lényeg nem mi vagyunk: „Az Úr harcol értetek, ti pedig maradjatok veszteg” (2Móz 14, 14). Az imádság ezt a termékeny veszteglést jelenti. Ezért várom tőle egyéni imaéletünk megújulását, gyülekezeti imacsoportok megerősödését és létrejöttét, és egész egyházunk megújulását...

*Baranka György nagytarcsai lelkész
(A cikk teljes egészében az Evangélikus Életben jelent meg.)*

Pál hallgatósága

Kertrendezés

KEDVES HITTANOSOK!

Talán már láttátok a felhívást, hogy idén is lesz hittantábor. Szeretettel hívjuk tehát a régi „motorosokat”, vagyis azokat, akik már sok-sok táborban részt vettek. De szeretettel várjuk azokat a félénk kis „újoncokat” is, akik szívesen kipróbálnák, hogy milyen is egy hittantábor.

Az idén lesz egy kis változás, és talán a hirdetés félreérthető volt. Nem kell megjedni, mindössze arról van szó, hogy a foglalkozásokat két külön korcsoportban fogjuk megtartani. Ettől lesz két tábor az egy tábor. Mivel a tavalyi évben azt tapasztaltuk, hogy a korosztály igen széles skálán mozog, így jutottunk arra a döntésre, hogy az 1-3. osztályosoknak és a 4-6. osztályosoknak talán jó lenne külön foglalkozást tartani. Tehát a tábor helyszíne:

Csákvár, időpontja: július 30-tól augusztus 5-ig. Mindnyájan oda fogunk megérkezni, ott fogunk aludni, étkezni, zenélni és énekelni – közösen. A csoportfoglalkozások azonban külön lesznek (a nagyobbakkal Máté, a kisebbekkel én), ám ez akkor valósul meg, ha eljöttök és tudunk majd csoportokat alkotni. Ezzel a rövidke levéllel azért szólítalak meg benneteket, mert nem szeretném, ha lemaradtátok egy klassz hétről. Garantáltan sok játék, éneklés, kirándulás, kézműves foglalkozás lesz. Részletesebb programról a jelentkezőknek tájékoztatást küldünk. Addig is kívánok jó tanulást, hiszen az iskola még tart, valamint jó tervezetést a nyárra nézve, amiben – remélem – jut helye a gyülekezeti hittantábornak is.

Szeretettel: Márti néni

KEDVES HITTANOSOK!

SZERETETTEL VÁRJUK AZ 1-3. OSZTÁLYOSOKAT
A NYÁRI GYÜLEKEZETI HITTANTÁBORBA!

Szuper Mágnes
Az igazi Vonzerő

Időpontja: 2006. július 30 – augusztus 5.

Helyszín: Csákvár

Jelentkezni lehet: Blázy Márta néninél

Budapest XI. Bocskai út 10.

Hivatali idő: hétfőtől péntekig de. 9-13 óra ill. szerda du. 17-19 óra

☎: 361 21 59 385 02 44 06 70 540 43 40

KEDVES 4-6. OSZTÁLYOS TANULÓK ÉS PIHENÉSRE VÁGYÓ SZÜLŐK!

EGY NAGYON IZGALMAS HITTANTÁBORT
SZERVEZÜNK A KÖVETKEZŐ TÉMÁBAN:

A MI ISTENTISZTELETÜNK

SOK BESZÉLGETÉSSSEL, KÖZÖS, KREATÍV
FOGLALKOZÁSSAL ÉS JÁTÉKKAL SZERETNÉNK
ELMÉLYEDNI AZ ISTENTISZTELET TÉMÁJÁBAN.

A TÁBORT A CSÁKVÁRI RÉGI PARÓKIÁN TARTJUK
2006. JÚLIUS 30. ÉS AUGUSZTUS 5. KÖZÖTT

JELENTKEZNI LEHET JOÓB MÁTÉ LELKÉSZNÉL
06 20 824 2027

GYERTEK ÉS ADJÁTOK TOVÁBBI!

HÍREK

Március 31-től április 2-ig az egész Dévai Bíró Mátyás cserkészcsapat 31 fővel partján vett részt Vanyarcon, *Bence Domonkos*, *Bence Győző* és *Némethy Piroska* őrsvezetőkkel.

Április 8-án kora reggeltől lelkes csapat dolgozott a templom és hozzátartozó épületek, valamint a kert megújításán, tisztításán. A gyerekek az elszáradt avart és szemetet segítettek összeszedni, a férfiak a kerti padokat mázolták újra, és új kosárgyűrűt szereltek fel. A lányok és asszonyok az alagsori konyhát és a tanácstermet igyekeztek új-jávarácsolni. A megújult homokozóra felkerült *Ecsedi Klára* saját készítésű vászonborítója. A szabadban elköltött virslis ebéd és a közös munka nagyszerű hangulatot teremtett, melyben még könnyebb volt dolgozni.

Április 8-án tartottuk a hagyományos húsvéti kézműves délutánt is *Blázy Árpádné* vezetésével. Segítők voltak: *Bence Zsófi*, *Gonda Márti*, *Harmati Cili*, *Ittész Szilvia*, *Nagy Zsófia*, *Sütő-Nagy Zsoltné* és *Zacher Edina*. Köszönjük munkájukat, a gyerekek nevében is!

Április 9-én a virágvasárnapi istentiszteleten a gyerekek virágzó ágakkal vonultak be az énekhar hozsannázása alatt, majd maguk elénekelték az „Ártatlanság szent báránya” kezdetű korált.

Április 21–23 között közös hétvégét töltött a gyülekezet Balatonszárszón az evangélikus üdülőben. Lásd a külön beszámolókat az alkalomról.

A májusi családi istentiszteleten *Gémes Andrea* ötödéves teológus szupplikált. A gyerekek érdeklődve figyelték és meg is valósították a szeretetet és egymás megismerését jelképező sűrű, hálószerű kézfogást. Az istentisztelet offertóriumát a lelkésképzés céljára gyűjtöttük.

A székesfehérvári nyugdíjasokat láttuk vendégül Kelenföldön május 16-án. Az egésznapos program részeként a nyugdíjasok megtekintették a sziklakápolnát és a Nemzeti Múzeumot.

Június 5-én, pünkösd hétfőn, 11 órakor vizsgaistentisztelettel zárja le a tanévet *Petri Gábor* hatodéves teológushallgató.

Pünkösd másodnapján, immár a kialakult hagyomány szerint ismét várjuk a szívesen zenélő és kottaolvasó énekeseket és zenészeket közös éneklésre. Samuel Scheidt kóruskantátáját tanuljuk meg a fél tízkor kezdődő próbán: „Drága nap virradt fel ránk...” kezdetű magyar szöveggel. Az istentisztelet más részeibe is bekapcsolódunk többszólamú tételek megszólaltatásával. A magyar nyelvű egyszerűbb művek alkalmat kínálnak arra, hogy akár 10-15 éves gyermekek is beálljanak a kórusba.

Mivel pünkösd ünnepe éppen egybeesne a tanévzáró családi istentisztelettel, ez az alkalom egy héttel *későbbre* kerül: június 11-én lesz a *tanévzáró családi istentisztelet*.

Márciusban kezdte meg orgonista szolgálatát gyülekezetünkben *Mekis Péter*

zeneakadémiai hallgató. A gyülekezet új munkatársa a Deák Téri Evangélikus Gimnáziumban és a Bartók B. Zeneművészeti Szakiskolában érettségizett, ma a Liszt F. Zeneművészeti Egyetemen tanul. Sokoldalú muzikus: zongoristaként és orgonistaként egyaránt szép eredményeket ért el, zeneszerzői és karvezetői stúdiumokat és végzett. Fő célkitűzése az orgonaművészi diploma megszerzése. Gyülekezeti háttere (evangélikus lelkészcsalád gyermeke) és a főtí kántorképzővel való kapcsolata (okleveles kántor, a kántorképző tanfolyamok tanára) biztosítja a gyülekezeti zenei munkához való alkalmasságát.

Néhány hónapos próbaidő alatt derül ki, hogy tanulmányai mellett valóban tudja-e vállalni a rendszeres szolgálatot, ezt követően szeretnénk hosszabb idejű szerződéssel gyülekezetünk zeneéletébe bevonni. Isten áldása kísérje közöttünk való tevékenységét!

Papp Zsuzsa május óta háromhónapos próbaidőre elvállalta szerény díjazását a templom és az irodai szárny rendszeres takarítását. Az ő munkáját is segítjük, ha a rendre és tisztaságra magunk is vigyázunk.

Biztatóan alakul az alagsori klubhelyiség. Tervek szerint a gyülekezet nemskára birtokba veheti. Köszönet a sok önkéntes munkáskésznek!

A kézműves kör tervei között szerepel, hogy minden énekeskönyvre hímzett Luther-rózsával díszített borítót készítsen. A munkát megkezdték, az eredmény pedig már látszik a templo-

mi padokban elhelyezett énekeskönyveken.

Új kávéfőzőt adományozott a családi istentiszteletek utáni kávézáshoz egyik családunk, hogy a kávé ne kelljen szállítani, hanem helyben készíthessük közösen. Köszönet érte!

Vida Zsolt kerületünk polgármesteri hivatalának egyházügyi tanácsadóját Szent Adalbert érmével tüntette ki az Esztergom-Budapest Főegyházmege. Gratulálunk a kitüntetésért, és Isten áldását kívánjuk további munkájára!

Örömmel adjuk hírül, hogy május 20-án megszületett lelkészünk, Joób Máté és felesége, Eszter második gyermeke, Ágoston. A legifjabb Joób legfontosabb adatai születésekor: 4100 g, 57 cm Isten áldja a kis jövevényt és egész családját!

Május 20-án kilenc konfirmandus fiatal számolt be az elmúlt évben tanultakról Blázy Árpád felkészítő lelkész vezetésével szülők, keresztszülők, a gyülekezet felnőttjei, presbiterei, fiataljai és néhány, a közeljövőben konfirmáló gyerekek előtt a tanácsteremben. A konfirmandusok másnap, az ünnepi istentiszteleten vettek először úrvacsorát és tettek fogadalmat a nagyszámú gyülekezet előtt. A konfirmációi istentisztelet lendületes ki- és bevonuló zenéjét a budavári fúvóegyüttes játszotta, a gyerekbibliakörös gyerekek pedig a lépcsőn énekelve köszöntötték a templomból kilépő fehérruhás konfirmandusokat. Isten áldja a gyülekezet fiatal „felnőttjeit”!

TÁBOROK 2006 NYARÁN

CSOPORT	IDŐPONT	HELYSZÍN	VEZETŐ/FELELŐS
Hittantábor 1., 2. és 3. osztályosoknak	július 30. – augusztus 5.	Csákvár	Blázy Árpádné Márti
Hittantábor 4., 5. és 6. osztályosoknak	július 30. – augusztus 5.	Csákvár	Joób Máté
Ifjúsági tábor	augusztus 20–27.	Felsőrákos	Blázy Árpád, Abaffy Zoltán
Cserkész tábor Kiscserkészek	július 10–17.	Vértes	Némethy Piroska
Cserkész tábor Nagycserkészek	július 7–17.	Vértes	Bence Doma
Regőstábor	június 26. – július 4.	Selye	Némethy Kálmán

TELEFONSZÁMOK

<i>Lelkési hivatal</i>	361-2159
<i>Joób Máté igazgató lelkész</i>	385-0820
<i>Blázy Árpád lelkész</i>	385-0244
<i>Blázy Árpádné beoszt. lelkész</i>	385-0244
<i>Schulek Mátyás</i>	
<i>diakónus lelkész</i>	337-8371
<i>Dr. Ittész András felügyelő</i>	209-4259
<i>Dr. Kotsis Domokos</i>	
<i>másodfelügyelő</i>	386-9626
<i>Sass János másodfelügyelő</i>	361-1493
<i>Bence Gábor kántor</i>	208-3779
<i>Sutyinszky Katalin egyházi</i>	385-0600

HIVATALI REND

A lelkési hivatal nyitva tartása:

Hétfő–péntek 9–13 óra,
szerda 17–19 óra

Lelkészek beosztása:

Joób Máté: hétfő, csütörtök 10–12 óra
Blázy Árpád: kedd, péntek 10–12 óra
Blázy Árpádné: szerda 10–12 óra
és 17–19 óra

CSALÁDGONDOZÓ IRODA

Cím: Budapest, Fraknó u. 32.,
tel.: 203-8365
kedd 14–17 óra között *dr. Erdődy Tiborné*

KELENFÖLDI EVANGÉLIKUS HÍRLEVÉL

A Budapest–Kelenföldi Evangélikus
Egyházköztség ingyenes lapja.
1114 Budapest, Bocskai út 10.
E-mail: kelenfold@lutheran.hu
Web: <http://kelenfold.lutheran.hu>

Megjelent 500 példányban. Egy példány előállításának költsége 120 forint. A lap készítéséhez adományokat elfogadunk, melyeket a templomi perselybe kérünk betenni.

Felelős kiadó: *dr. Ittész András*
Szerkesztők: *Blázy Árpád, Blázy Árpádné,
Ittész Szilvia, Joób Máté, Mátyás Erzsébet*
Olvasószerkesztő: *Bence Judit*

Szerkesztőségi ügyekben kereshető
Ittész Szilvia 209-4259, ittzes@freemail.hu
Tördelés: *Luther Kiadó*
Nyomás: *Rózsa Nyomda*